

Full diocesà

26 de juny del 2022

p5 — Iniciativa «Laudato si'» a Castellbell i el Vilar

p7 — Avui, mobilitzacions a favor de la vida

L'Òbol de Sant Pere

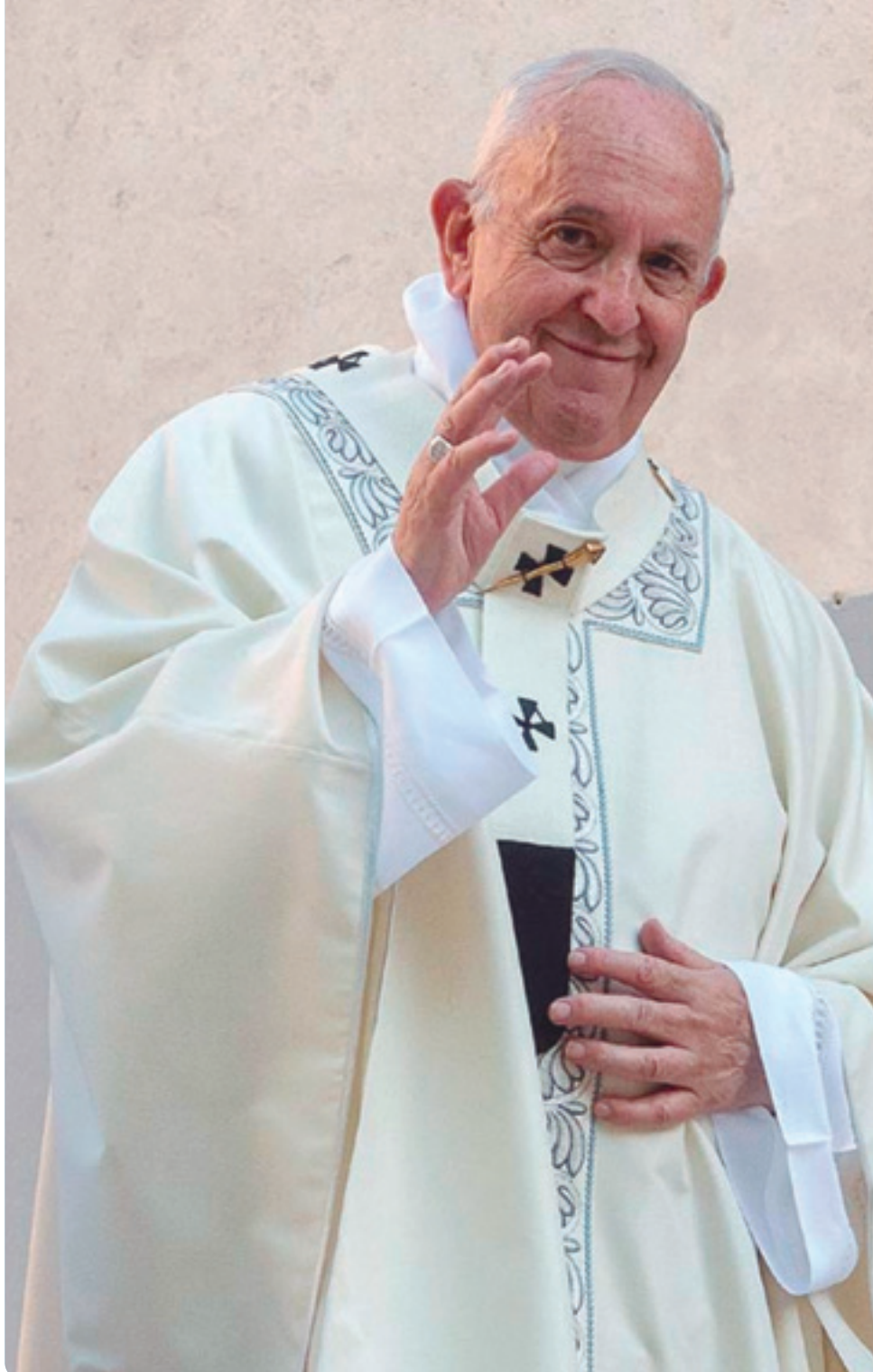
L'Òbol de Sant Pere és una ajuda econòmica que els fidels ofereixen al Sant Pare com a expressió de suport a la sol·licitud del Successor de Pere per les múltiples necessitats de l'Església universal i les obres de caritat en favor dels més necessitats. Té lloc avui diumenge, en la proximitat de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau.

«La missió de l'Església no es pot sostenir sense la contribució dels fidels. L'anunci de l'Evangelí arreu del món, amb tot el que comporta, pressuposa una estructura de suport», ha explicat recentment el jesuïta Juan Antonio Guerrero, prefecte de la Secretaria d'Economia de la Santa Seu.

Aquest donatiu al Papa, que té una llarga història, serveix per al manteniment de tants serveis de l'Església universal —com són els dicasteris de la Santa Seu— que no tenen cap ingrés pels seus serveis. També serveix per a les obres de caritat.

L'origen d'aquesta pràctica data de finals del segle VIII, després de la conversió dels anglosaxons, que es van sentir tan units al bisbe de Roma que decidiren de manera estable una contribució anual al Sant Pare.

La col·lecta es va anomenar «*Denarius Sancti Petri*» (Almoina de Sant Pere) i es difongué a la resta de països europeus. El 5 d'agost de 1871 el papa Pius IX la va regularitzar mitjançant l'encíclica *Saepe venerabilis*.

«Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu»

Diumenge XIII / Cicle C

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

(19,16b.19-21)

Salm responsorial

Senyor, heretat meva i calze meu.

[15]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfeu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

(5,1.13-18)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Je-

rusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, volem que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.»

A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

(9,51-62)

«Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge»

Despreniment i exigència

Carles Riera i Fonts, pvrre.

En aquest món, Jesús hi és de pas. Per això afirma que no té casa, no té on reposar el cap. Per a seguir-lo cal ser generosos i autoexigents. El Natzarè posa en entre-dit la disposició que alguns manifesten d'anar darrere d'ell, una decisió de la qual el Mestre fa dubtar a qui la vol prendre, per tal que sigui un propòsit ferm, convençut, meditat, que no es tracti d'un rampell momentani sinó que doni fruits de perseverança. Que la ingenuïtat volàtil cedeixi davant la convicció ferma.

El despreniment que Jesús demana als seus seguidors té un aire de «o tot o res». Posa al davant l'anunci del Regne, fins al davant de realitats molt profundes i estimades per tot ésser humà.

També nosaltres hi som de pas, en aquest món, encara que hi tinguem casa i llit. Certament, i provisionalment, cal emmotllar-s'hi. «El secret més secret d'aquest món és saber-hi viure», sentenciava un pagès savi del meu poble nadiu.

La mort, que és un límit, és alhora l'afirmació que som, que existim (som «profunda set de font clara», deia Salvador Espriu). Ara bé, la mort, el buit vertiginós, s'omple de vida quan pensem en la necessària existència de Déu («Si Deus no fos, neguna cosa fora», concloïa Ramon Llull, ja fa segles).

Vol dir que, mitjançant el despreniment i l'autoexigència per part nostra, tenim fundada esperança en el pas a un més enllà amb Déu. El seu poder i la seva bondat la fan possible.

La imatge

Comença l'aventura de pujar a Jerusalem. Jesús va cap al desenllaç de la seva missió. Trobarà pel camí dificultats i preguntes; respon i continua el camí. Haurà de corregir Joan i Jaume que volen cremar un poble de samaritans que no els han volgut acollir.

Jesús els renya, i tiren endavant. Res no els farà desistir del camí emprès.

Crist envia Joan i Jaume en missió apostòlica (1525). Mestre de Lourinha

Agenda

Lit. hores: Setmana I

27 dilluns

La Mare de Déu del Perpetu Socors
—Santa Victòria
—Sant Ciril d'Alexandria, bisbe
Aniversari de l'ordenació episcopal del Papa Francesc
Am 2,6-10.13-16/Salm 49/Mt 8,18-22

28 dimarts

—Sant Ireneu, bisbe
Aniversari de la mort de Mons. Josep M. Guix, bisbe de Vic
Am 3,1-8;4,11-12/Salm 5/Mt 8,23-27
Vigília: Ac 3,1-10/Salm 18/Ga 1,11-20/Jo 21,15-19

29 dimecres

—Sant Pere i Sant Pau, apòstols
—Santa Beneïda
Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 dijous

Sts. Protomàrtirs de l'Església de Roma
—Sant Marçal, bisbe
Beat Ramon Llull
Am 7,10-17/Salm 18/Mt 9,1-8

1 divendres

—Santa Elionor, mr.
Juliol, consagrat al a Preciosíssima Sang
Am 8,4-6.9-12/Salm 118/Mt 9,9-13

2 dissabte

—Sant Procés i Martirià, mrs.
Am 9,11-15/Salm 84/Mt 9,14-17

3 diumenge XIV de durant l'any/Cicle C

—Sant Tomàs, apòstol
Jornada de responsabilitat en el trànsit
Is 66,10-14c/Salm 65/Ga 6,14-18/
Lc 10,1-12.17-20

Vetlla d'Espigues diocesana

El dissabte dia 4 de juny va tenir lloc a l'església de les Sagramentàries de Vic una nova edició de la Vetlla d'Espigues diocesana, organitzada per l'Adoració Nocturna. Fins a vuitanta adoradors nocturns, vinguts de diferents punts del bisbat, es van reunir en la trobada, que es desenrotlla segons el programa habitual i que comptà amb la presidència del senyor bisbe.

Sortida sacerdotal de final de curs

Coincidint amb la festa de Jesús, gran sacerdot per sempre, un bon grup de preveres i diaques del bisbat van fer la sortida de final de curs, que enguany tingué lloc a Barcelona. La primera parada fou al santuari de Sant Josep de la Muntanya, on van concelebrar l'eucaristia i posteriorment van conèixer l'obra caritativa que s'hi fa. Després visitaren el temple expiatori de la Sagrada Família i s'arrodoní la jornada amb un dinar de germanor.

Trobada diocesana de Vida Creixent

El dimarts dia 14 de juny es va fer la trobada diocesana dels grups de Vida Creixent, que comptà amb la presència del coordinador interdiocesà, Pere Canaleta.

Es va visitar la Santa Cova de Manresa, amb els nous mosaics, i s'hi celebrà l'eucaristia, presidida per Mn. Marcel, rector de Navarcles.

La trobada es va concloure amb un dinar de germanor a Torroella de Baix.

Continua el «Cuidem l'entorn» a la parròquia de Santa Maria del Vilar

Voluntaris *Laudato si'* – Església de Sant Antoni M. Claret – M. Alavedra Farell

Des del mes d'octubre del 2021, fruit de la inspiració rebuda de l'encíclica del papa Francesc *Laudato si'*, sobre la cura de la casa de tots, es va iniciar un senzill projecte en relació a l'entorn de l'església de Sant Antoni M. Claret del Borràs, dins la parròquia de Santa Maria del Vilar de Castellbell i el Vilar.

La preocupació per la constant degradació de l'entorn del temple va fer que un petit grup de parroquians demanés voluntaris per a invertir hores gratuïtament en un projecte amb un objectiu ben clar: retornar la dignitat a l'entorn de l'església i rectoria, perduda al llarg dels últims anys, i amb un pressupost zero. El nom que es va acordar donar al projecte va ser el de «Cuidem l'entorn».

La idea va ser molt ben rebuda per l'actual vicari, Mn. Joan M. Vianney Gakwandi, acabat d'arribar a la parròquia, que acceptà la iniciativa de bon grat, col·laborant-hi activament des de l'inici, tal com vam informar mesos enrere. Després dels actes de Nadal, amb el pessebre monumental, i la neteja bàsica de l'entorn, ha sorgit una bona convivència: un grup de nois i noies confirmats, que el proppassat 28 de maig van rebre el sagrament, de mans del bisbe Romà, a la mateixa església.

La segona fase del projecte, a partir de Nadal i amb vista a la Pasqua, va requerir més coneixement del terreny. La poda dels arbres no va ser cosa fàcil. L'espai compta amb

un gran pi, unes quantes oliveres i una colla d'ametllers que calia tractar acuradament, cosa que proporcionaren uns experts de la comunitat. Arribada la primavera, estem veient l'agraïment d'aquests arbres, que han brotat magníficament. Amb equips mecànics d'un i d'altre vam poder fer el desbrossament del perímetre de l'església i rectoria, deixant-ho tot al seu lloc ben equilibrat.

L'equip de voluntaris anava treballant i quedaven dues àrees sense atendre. Una eren els parterres d'entrada, i l'altra, l'hort de la rectoria. Pensem que es tracta d'espais delicats segons la concepció de l'encíclica *Laudato si'*. Aquests espais han estat treballats encara poc fins aquest moment, i ara cal donar-hi una bona empenta.

L'hort serà la part més difícil i compromesa, per la seva organització i l'atenció constant que demana, però al mateix temps podrà servir com de llibre obert a petits i grans, a uns per als seus descobriments sobre el cicle de la natura i als altres perquè podran exercir la seva saviesa transmetent-la a les noves generacions.

Aquest projecte està demostrant que el treball col·laboratiu entre persones, a vegades molt diverses però amb un objectiu comú, suma extraordinàriament; més que sumar, multiplica i fa possible aconseguir resultats inesperats, creant vincles d'amistat entre els seus membres, que perduren en el temps.

Madrid acull el tancament de la fase diocesana del Sínode de Bisbes

Redacció

El dissabte 11 de juny va tenir lloc a Madrid l'assemblea que tanca la fase diocesana del Sínode de Bisbes 2021-2023, «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió».

Van prendre-hi part unes sis-centes persones representant les diferents diòcesis de l'Estat, com també altres àmbits eclesials: bisbes, sacerdots, laics, religiosos i religioses, monges de clausura, membres d'instituts seculars, verges consagrades i membres d'altres confessions religioses.

L'assemblea va començar a les onze del matí a la Fundació Pau VI amb les salutacions de l'arquebisbe de Madrid, cardenal Osoro; el president de la CEE, cardenal Omella; el nunci apostòlic, Bernardito Auza, i un videomissatge del secretari general del Sínode de Bisbes, cardenal Grech.

Després d'una pregària invocant l'Esperit Sant es pogueren escoltar alguns testimonis presencialment o en vídeo, que van compartir la seva experiència sinodal i el camí fet en els grups i les diòcesis.

El moment central del matí correspongué a la presentació del document de la síntesi final, a càrrec de tres laics de l'equip sinodal, els quals redactaren el text a partir de les aportacions rebudes dels setanta bisbats i també de part de la vida consagrada, moviments, associacions i tots aquells col·lectius o persones individuals que han volgut participar en aquest camí de discerniment proposat pel papa Francesc. Posteriorment, hom va convidar els presents a fer un treball de grup per a comentar el document i fer-hi alguna esmena si era escaient.

La tarda es va iniciar amb la presentació de les esmenes dels grups, completant així la síntesi final. A continuació se celebrà l'eucaristia, presidida pel cardenal Omella, que en la seva homilia va expressar el desig que «aquest acte no sigui un moment puntual sinó l'inici d'un llarg recorregut, perquè el Senyor ens vol junts com a poble de Déu en marxa sota la guia de l'Esperit Sant».

Amb paraules d'agraïment al Sant Pare, com també als grups sinodals per la feina feta en aquesta fase diocesana, va arribar el moment de l'enviament, expressat pel secretari general, Mons. Luis Argüello: «Ara som enviats a continuar pelegrinant com a deixebles-missioners per aquell qui és Camí, Veritat i Vida i sembrar en la nostra societat la novetat de l'Evangeli.»

(La síntesi final es pot consultar a la pàgina web de la CEE: www.conferenciaepiscopal.es/asamblea-final-del-sinodo-junio-2022/)

Aquest document es remet a Roma, on es farà el resum de les aportacions de les conferències episcopals i dels sínodes de les Esglésies orientals. Així sorgirà un primer *Instrumentum laboris*, que es treballarà en les trobades sinodals continentals, les quals es faran durant els primers mesos de l'any 2023. Els documents resultants d'aquestes assemblees continentals aniran de nou a Roma, on, a la llum de les aportacions, s'elaborarà el segon *Instrumentum laboris* per al Sínode de Bisbes que tindrà lloc a Roma l'octubre del 2023.

Avui, mobilitzacions a favor de la vida

El motiu principal, la nova llei de l'avortament

Avui a Madrid i altres punts estan convocades diverses mobilitzacions contra la nova llei de l'avortament, a càrrec d'un ampli ventall d'entitats pro-vida, entre elles Pro-Vida Barcelona i l'Associació Catalana d'Estudis Bioètics.

El manifest amb el qual fan la convocatòria explica el seu objectiu: «defensar la vida humana i la dignitat inherent a aquesta en totes les seves etapes, des de la concepció fins a la mort natural. Per aquesta decisiva raó i apel·lant a aquesta dignitat ens oposem a la regulació jurídica actual sobre l'avortament, l'eutanàsia, el suïcidi assistit, l'experimentació amb embrions humans i tot atemptat contra la protecció de la vida humana».

Les associacions expressen el seu «més absolut rebuig de la nova reforma de la regulació de l'avortament que,

sense esperar la decisió del Tribunal Constitucional sobre l'actual normativa, aprova l'avortament decidit per menors entre 16 i 18 anys sense consentiment, ni tan sols coneixement, dels seus pares, i elimina el requisit del consentiment informat. Som davant una retallada més, de les que van produint-se, de la pàtria potestat totalment inacceptable i perillosa».

També afirmen que cal aturar «el projecte, de naturalesa totalitària, d'enginyeria social impulsat pel Govern, que es manifesta en la seva legislació, pràctica política i parlamentària» i proclamen que «no és missió del Govern modelar al seu antull les consciències i la moral dels seus ciutadans, ni dels nostres joves i nens, ni el que és veritable o fals en l'àmbit de la ciència, de la història i de la filosofia».

El llibre

Diari d'un pelegrí modern

Josep Francesc Marià Serrano, sj

Editorial Claret

300 pp.

19,9 euros

Diari d'un pelegrí modern recull setanta narracions sobre temes espirituals basades en fets de vida del seu autor entre el 2018 i el 2021. Tres llargs anys en què els escenaris del seu pelegrinatge van ser la tasca universitària (classes i contactes amb gent de diversos països); el tracte amb infants, monitors/es, pares i mares d'un esplai; els aeroports, estacions de tren, ciutats i comunitats jesuïtes de l'Índia durant un temps sabàtic.

Semblantment, afronta el confinament del Covid-19, com també la vida en una comunitat jesuïta, on llegia diaris i novel·les, es mirava pel·lícules, celebrava l'eucaristia i practicava una meditació de silenciosa ofrena al Misteri.

L'estiu en clau de *Laudato si'*

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps d'estiu és una oportunitat per a aprofundir en actituds necessàries que expressin els nostres conveniments més profunds. El tema de l'ecologia integral, tal com la presenta el sant pare Francesc en l'encíclica *Laudato si'*, posant en el centre les persones, fora una bona lectura per a aquests mesos estiuençs, quan el contacte amb la natura és més intens i quan hi ha una mica més de temps per a la lectura i la reflexió.

Hem de conrear hàbits i actituds que siguin expressió de l'ús adequat dels béns

L'estil de vida del cristià és la pobresa evangèlica, que l'ha d'acompanyar sempre. No hi ha vacances ni parèntesis en el fet de viure cristianament. Una actitud fonamental que neix de la nostra fe és donar gràcies a Déu per tots els béns que rebem de la seva generosa mà. El reconeixement del creador i de la seva obra és de cabdal importància en aquests moments que certes ideologies imperants, afirmant la llibertat de l'individu, rebutgen l'obra del creador, actuant contra la mateixa naturalesa. I això és molt greu. La defensa de la vida humana i de tota la creació, obra de Déu, és un principi innegociable per a un cristià.

Una altra expressió de la pobresa evangèlica és l'ús adequat dels béns de la terra. El consumisme compulsiu que duu a comprar per comprar és una expressió de l'egoisme, tant personal com col·lectiu, i, d'altra banda, manifesta la buidor del cor de la persona, que necessita més i més objectes per a posseir o consumir. Pensem que, com ensenyava Benet XVI i recorda Francesc, papa, «comprar és sempre un acte moral, i no sols econòmic» (*Caritas in veritate*, 66; *Laudato si'*, 206).

Qui reconeix que els béns que tenim són un do de Déu no pot malbaratar-los. Hem de conrear hàbits i actituds que siguin expressió de l'ús adequat dels béns: la temperatura justa en el termòstat, tant de la calefacció com de la refrigeració, en els habitatges i en els vehicles; cuinar o preparar els aliments necessaris sabent aprofitar el que no s'ha consumit; reduir el consum d'aigua; apagar llums innecessaris; fer servir el transport públic o compartir un mateix vehicle entre diverses persones; utilitzar al menys possible el cotxe; evitar l'ús de material plàstic o de paper; reutilitzar alguna cosa en lloc de llençar-la ràpidament, etc.

I una darrera concreció de la pobresa evangèlica: compartir els nostres béns amb els necessitosos. Tenir consciència que els béns que tenim són do de Déu i que solament en som administradors ens ajudarà a compartir el que posseïm i a estar atents a les necessitats de les persones que hi ha en el nostre entorn. Que ningú no estigui sol, tinguem cura dels més vulnerables: els petits, els pobres, els malalts i els ancians.

